

Spm. nr. US 24**Eigil Andersen (SF):**

I mandags kom det frem, at mere end hver tredje fabriksarbejder inden for nærings- og nydelsesmiddelbranchen dagligt eller flere gange om ugen har så store smerter i kroppen, at de må bedøve sig med smertestillende midler, enten i form af håndkøbsmedicin eller på recept. De arbejdere, vi taler om her, er altså nogle, der er beskæftiget i produktionen af cigaretter og ost og chokolade f.eks., men jo også med at udskære kød på slagterierne.

Formanden for Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet, Ole Wehlast, sagde, og jeg citerer: »Når man er nået derud, hvor de ansatte er nødt til at bedøve kroppen med smertestillende medicin for overhovedet at kunne passe deres arbejde, så ringer alle mine alarmklokker.« Og det bør de også gøre hos alle andre – sagde han – og det gælder jo så også os som politikere.

Ifølge arbejdsmiljøloven skal der jo være et sikkert og sundt arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser, og det er selvfølgelig i første række arbejdsgivernes ansvar, men i anden række er det jo så også Arbejdstilsynets ansvar og dermed også ministerens ansvar. Det her problem vedrørende ensidigt, gentaget arbejde, som på mange punkter er invaliderende, er jo noget, som man har arbejdet med i en årrække. Så noget er der jo sket. Men når det forholder sig, som det gør her inden for NNF, er det jo tydeligt, at der ikke er sket tilstrækkeligt, det er jo helt åbenlyst, og derfor vil jeg spørge, hvad ministeren vil gøre for at forbedre arbejdsmiljøet inden for nærings- og nydelsesmiddelbranchen.

Kl. 13:23

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:23

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Skelet- og muskelbesvær er jo nogle store lidelser, der er på arbejdsmarkedet, og derfor er det jo også nu udpeget som et af de fire fokusområder, som vi arbejder med på arbejdsmiljøområdet, og vi har jo sat et mål for reduktionen af skelet- og muskelbesvær. Jeg er meget optaget af, at vi sætter nogle mål for reduktionen, fordi det giver basis for nogle gode diskussioner. Hvis vi når målet, kan vi jo glæde os over, at vi så åbenbart har fundet nogle instrumenter, der virker. Har vi ikke fundet dem, så må vi jo så dis-

Kl. 13:21

kutere, hvordan vi kan gøre det bedre. Så det er et område, der er et højfokusområde.

Nu glemte hr. Eigil Andersen jo også at sige, at man som lønmodtager også selv skal være utrolig opmærksom på sådan nogle lidelser og måske sikre, at man ikke fortsætter, hvis man virkelig er i den situation, at man er nødt til at tage piller for at klare det daglige arbejde. Gør man det, har man da også efter min opfattelse overskredet alle tærskler for det her. Derfor er det jo bare, at vi nu i fællesskab skal slå kræfterne sammen. Virksomhederne skal gøre, hvad de kan, for at arbejdet bliver afvekslende, og det ved jeg jo også man gør inden for mange af de brancher, hvor vi har haft de her problemer, bl.a. inden for slagteribranchen. Fagforeningerne skal blive mindre optaget af at lave kraftige produktionsfremmende lønsystemer, der betyder, at man måske skal arbejde over evne i det daglige.

Men det er et område, der er et hovedfokusområde, og jeg tror også, det er et område, vi er nødt til at bruge nogle kræfter på i fremtiden. Noget kan man så også gøre for at forebygge de her skader. En af de ting, som jeg synes vi ikke har været gode til i arbejdsmiljøet, er at kombinere en arbejdsmiljøindsats med en forebyggende indsats. Jeg tror, systemerne imellem skal snakke sammen, altså Sundhedsministeriet og Beskæftigelsesministeriet.

Kl. 13:25

Formanden:

Hr. Eigil Andersen for en supplerende bemærkning.

Kl. 13:25

Eigil Andersen (SF):

Det er jo som udgangspunkt meget positivt og udmærket, men det, som er det vanskelige ved det her, er jo, at personligt har jeg da i hvert fald hørt på lignende indlæg i de sidste mindst 15 år med hensyn til ensformigt, gentaget arbejde.

Problemet er jo, at det slet ikke er løst på nogen måde, at mennesker lider under det her, og at mennesker bliver invalideret af det. Derfor vil jeg da gerne følge det op med at spørge: Hvilke tanker har ministeren om at speede den her indsats op, så der for alvor sker noget? Herunder vil jeg også gerne spørge: Har ministeren nogle tanker om, at man f.eks. fra Arbejdstilsynets side skal kunne gribe ind og måske i større omfang bør gribe ind over for arbejdets intensitet og sikre en større variation? Men det helt generelle og principielle: Hvad vil ministeren gøre for at speede de her initiativer op?